

“मीठे बच्चे- तिम्रो यो ब्राह्मणकुल एकद म अनौठो छ । तिमी ब्राह्मण हरू नै जानी हो । तिमीले ज्ञान , विज्ञान र अज्ञानलाई बुझे का छौ।”

प्रश्न:- कुन सहज पुरुषार्थले तिमी बच्चाहरूको दिल सबै कुराबाट हट्दै जान्छ?

उत्तर:- केवल रुहानी धन्दामा लाग, जति-जति रुहानी सेवा गरिरहन्छौ त्यति अरु सबै कुराबाट स्वतः दिल हट्दै जान्छ। राजाई लिने पुरुषार्थमा लाग्छौ। तर रुहानी सेवाको साथ-साथै जो रचना रचेका छौ, तिनीहरूको पनि सम्हाल गर्नु पर्छ।

गीत:- जो पिया के साथ है.....

ओम् शान्ति। पिया भनिन्छ बाबालाई। अहिले बाबाको सामुन्ने त बच्चाहरू बसेका छन्। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी कुनै साधु संन्यासीका अगाडि बसेका छैनौं। उहाँ बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, ज्ञानद्वारा नै सद्गति हुन्छ। भनिन्छ- ज्ञान, विज्ञान र अज्ञान। विज्ञान अर्थात् देही-अभिमानि बन्नु, यादको यात्रामा रहनु र ज्ञान अर्थात् सृष्टि चक्रलाई जान्नु। ज्ञान, विज्ञान र अज्ञान- यसको अर्थ मनुष्यले बिल्कुल जानेका छैनन्। अहिले तिमी हो संगमयुगी ब्राह्मण। तिम्रो यो ब्राह्मण कुल अनौठो छ, यसलाई कसैले जान्दैन। शास्त्रहरूमा यी कुरा छैनन्- ब्राह्मण सङ्गममा हुन्छन्। यो पनि जानेका छन्- प्रजापिता ब्रह्मा थिए, उनलाई आदि देव भनिन्छ। आदि देवी जगत् अम्बा, उनी को हुन्! यो पनि दुनियाँले जान्दैन। अवश्य ब्रह्माको मुख वंशावली नै हुनुपर्छ। उनी कुनै ब्रह्माकी स्त्री होइनन्। एडप्ट गर्नुहुन्छ नि। तिमी बच्चाहरूलाई पनि एडप्ट गर्नुहुन्छ। ब्राह्मणहरूलाई देवता भनिदैन। यहाँ ब्रह्माको मन्दिर छ, उनी पनि मनुष्य हुन् नि। ब्रह्माको साथमा सरस्वती पनि छन्। फेरि देवीहरूको पनि मन्दिर छ। सबै यहाँका नै मनुष्य हुन् नि। मन्दिर एउटाको बनाइदिएका छन्। प्रजापिताका त धेरै प्रजा हुनु पर्ने हो नि। अहिले बनिरहेका छन्। प्रजापिता ब्रह्माको कुल वृद्धि भइरहेको छ। एडप्ट गरिएका धर्मका बच्चाहरू हुन्। अहिले तिमीलाई बेहदका बाबाले धर्मको बच्चा बनाउनु भएको छ। ब्रह्मा पनि बेहदका बाबाका बच्चा ठहरिए, यिनलाई पनि वर्सा उहाँबाट मिल्छ। तिमी नाति-नातिनालाई पनि उहाँबाट मिल्छ। ज्ञान त कसैसँग पनि छैन किनकि ज्ञानका सागर एक हुनुहुन्छ, उहाँ बाबा जबसम्म आउनुहुन्न, तबसम्म कसैको सद्गति हुँदैन। अहिले तिमी भक्तिबाट ज्ञानमा आएका छौ, सद्गतिको लागि। सत्ययुगलाई सद्गति भनिन्छ। कलियुगलाई दुर्गति भनिन्छ किनकि रावणको राज्य हो। सद्गतिलाई रामराज्य पनि भनिन्छ। सूर्यवंशी पनि भनिन्छ। यथार्थ नाम सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी हो। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी नै सूर्यवंशी कलका थियौं, फेरि ८४ जन्म लियौं, यो ज्ञान कुनै शास्त्रमा हुन सक्दैन किनकि शास्त्र हुन् नै भक्तिमार्गको लागि। ती सबै विनाश हुन्छन्। यहाँबाट जो संस्कार लिएर जान्छन्, त्यहाँ त्यसैद्वारा सबै बनाउन थाल्छन्। तिमीहरूमा पनि राजाईको संस्कार भरिन्छ। तिमीहरूले राजाई गर्छौ, ती वैज्ञानिकले फेरि त्यस राजाईमा आएर जो सीप सिकेका छन् त्यही गर्नेछन्। ज्ञान त अवश्य पनि सूर्यवंशी चन्द्रवंशी राजाईमा जान्छन्। उनीहरूमा केवल विज्ञानको ज्ञान छ। उनीहरूले त्यसैको संस्कार लिएर जान्छन्। त्यो पनि संस्कार हो। उनीहरूले पनि पुरुषार्थ गर्छन्, उनीहरूको पासमा त्यो इलम छ। तिमीहरूको पासमा अर्को कुनै इलम छैन। तिमीले बाबाबाट राजाई लिन्छौ। धन्दा आदिमा त त्यो संस्कार रहन्छ नि। कति खिटपिट हुन्छ। तर जबसम्म वानप्रस्थ अवस्था हुँदैन घरबारलाई सम्हाल पनि गर्नु छ। नत्र त बच्चाहरूलाई कसले सम्हाल गर्छ। यहाँ त आएर बस्दैनौ। यस्तो भन्न सकिन्छ जब यस धन्दामा पूरै लाग्छौ तब त्यो छुट्न सक्छ। साथमा रचनालाई पनि अवश्य सम्हाल्नुपर्छ। हो, कोही राम्ररी रुहानी सेवामा लाग्छन् भने उनीहरूबाट दिल हट्छ। सम्झन्छन्- जति समय यस रुहानी सेवामा दिइन्छ, त्यति राम्रो। बाबा आउनु भएको छ पतितबाट पावन बन्ने मार्ग बताउन, त्यसैले बच्चाहरूले पनि यही सेवा गर्नु छ। हरेकको हिसाब हेरिन्छ। बेहदका बाबाले त केवल पतितबाट पावन बन्ने मत दिनुहुन्छ, उहाँले पावन बन्ने मार्ग नै बताउनु हुन्छ। बाँकी यो रेखदेख गर्नु, राय दिनु यिनको धन्दा हुन जान्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मसँग कुनै व्यापार आदिको कुरा सोध्नु छैन। मलाई तिमीहरूले बोलाएका हो नै आएर पतितबाट पावन बनाउनुहोस् भनेर, त्यसैले म यिनीद्वारा तिमीहरूलाई बनाइरहेको छु। यिनी पनि बाबा हुन्, यिनको मत अनुसार चल्नुपर्छ। उहाँको मत रुहानी, यिनको जिस्मानी। यिनीमाथि पनि कति जिम्मेवारी छ। यिनले पनि भनिरहन्छन्- बाबाको श्रीमत छ म एकलाई याद गर। बाबाको

मतमा चल। बाँकी बच्चाहरूलाई केही पनि सोध्नु छ, नोकरीमा कसरी चलने, यी कुरामा यी साकार बाबाले राम्ररी सम्झाउन सक्छन्, अनुभवी छन्, यिनले बताइरहन्छन्। म यस्तो-यस्तो गर्छु, यिनलाई हेरेर सिक्नु पर्छ, यिनले सिकाइरहन्छन् किनकि यी सबैभन्दा अगाडि छन्। सबै तुफान पहिला यिनको पासमा आउँछन् त्यसैले सबैभन्दा मजबुत यी छन्, त्यसैले त उच्च पद पनि पाउँछन्। मायाले बलवान भएर लडाईं गर्छ। यिनले तुरुन्त सबै कुरा छोडिदिए, यिनको पार्ट थियो। बाबाले यिनीबाट यो गराइदिनु भयो। गर्ने-गराउने त उहाँ हुनुहुन्छ नि। खुशीले छोडिदिए, साक्षात्कार भयो। अब म विश्वको मालिक बन्छु। यो पाई पैसाको चीजलाई मैले कै गरुं। विनाशको साक्षात्कार पनि गराइदिनु भयो। सम्झिए- यस पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु छ। मलाई फेरि राजाई मिल्छ। तब तुरुन्त त्यसलाई छोडिदिए। अब त बाबाको मतमा चलनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। ड्रामा अनुसार भट्ठी बन्नु थियो। मनुष्यले कहाँ बुझ्छन् र- किन यी सबै भागे। यी कुनै साधु सन्त त होइनन्। यी त साधारण हुन्, यिनले कसैलाई भगाएका पनि होइनन्। कृष्णको कुनै चरित्र होइन। कुनै मनुष्य मात्रको महिमा होइन। महिमा छ भने एक बाबाको। बाबा नै आएर सबैलाई सुख दिनुहुन्छ। तिमीसँग कुरा गर्नुहुन्छ। तिमी यहाँ कसको पासमा आएका छौ? तिम्रो बुद्धि त्यहाँ पनि जान्छ, यहाँ पनि किनकि जानेका छौ- शिवबाबा त्यहाँ रहनुहुन्छ। अहिले यिनमा आउनु भएको छ। बाबाबाट हामीलाई स्वर्गको वर्सा मिल्छ। कलियुगपछि अवश्य स्वर्ग आउने छ। कृष्णले पनि बाबाबाट वर्सा लिन्छन् अनि गएर राजाई गर्छन्, यसमा चरित्रको कुरा नै छैन। जसरी राजाको पासमा प्रिन्सको जन्म हुन्छ, स्कूलमा पढेर फेरि ठूलो भएर गददी लिन्छन्। यसमा महिमा वा चरित्रको कुरा हुँदैन। उच्च भन्दा उच्च एक बाबा नै हुनुहुन्छ। महिमा पनि उहाँको हो। यिनले पनि उहाँको परिचय दिन्छन्। यदि उहाँले मैले भन्छु भन्ने हो भने त मनुष्यले सम्झन्छन् उहाँले आफ्नै लागि भन्नुहुन्छ। यो कुरा तिमी बच्चाहरूले बुझ्दछौ, भगवानलाई कहिल्यै पनि मनुष्य भन्न सकिँदैन। उहाँ त एउटै निराकार हुनुहुन्छ। परमधाममा रहनुहुन्छ। तिम्रो बुद्धि माथि पनि जान्छ फेरि तल पनि आउँछ।

बाबा दूर देशबाट पराइ देशमा आएर पढाएर फेरि जानुहुन्छ। स्वयं भन्नुहुन्छ- म आउँछु सेकेण्डमा। धेरै समय लाग्दैन। आत्मा पनि सेकेण्डमा एक शरीर छोडेर अर्कोमा जान्छ। कसैले देख्न सक्दैन। आत्मा धेरै सूक्ष्म छ। गाइएको पनि छ- सेकेण्डमा जीवनमुक्ति। रावण राज्यलाई जीवनबन्ध राज्य भनिन्छ। बच्चा जन्मियो, पिताको वर्सा मिल्यो। तिमीले पनि बाबालाई पहिचान गर्यौ र स्वर्गको मालिक बन्यौ फेरि त्यसमा नम्बरवार पद हुन्छ- पुरुषार्थ अनुसार। बाबाले धेरै राम्रोसँग सम्झाइरहनु हुन्छ, दुई बाबा हुनुहुन्छ- एक लौकिक र दोस्रो पारलौकिक। गाउँछन् पनि- दुःख में सिमरण सब करें, सुख में करें न कोई। तिमीलाई थाहा छ- हामीलाई जब सुख थियो, स्मरण गर्दैनथ्यौ। फेरि हामीले ८४ जन्म लियौ। आत्मामा मैला परेपछि डिग्री कम हुँदै जान्छ। १६ कला सम्पूर्ण फेरि २ कला कम हुन्छ। कम अड्क ल्याएर पास हुनाले रामलाई बाण देखाइएको हो। बाँकी कसैले धनुष तोडेनन्। यो एउटा निशानी दिइएको हो। यी सबै हुन् भक्तिमार्गका कुरा। भक्तिमा मनुष्य कति भड्किन्छन्। अब तिमीलाई ज्ञान मिलेको छ, त्यसैले भड्काइ बन्द हुन्छ।

“हे शिवबाबा” भन्नु यो पुकारको शब्द हो। तिमीले हे शब्द भन्नु छैन। बाबालाई याद गर्नु छ। आवाज गर्यौ भने त भक्तिको अंश आयो। हे भगवान भन्नु पनि भक्तिको आदत हो। बाबाले कहाँ भन्नु भएको छ र, हे भगवान भनेर याद गर। अन्तर्मुखी भएर मलाई याद गर। जप्नु पनि पर्दैन। जप पनि भक्तिमार्गको अक्षर हो। तिमीलाई बाबाको परिचय मिलेको छ। अब बाबाको श्रीमतमा चल। यसरी बाबालाई याद गर, जसरी लौकिक बच्चाहरूले देहधारी पितालाई याद गर्छन्। स्वयं पनि देह अभिमानमा छन् भने याद पनि देहधारी पिताको गर्छन्। पारलौकिक बाबा त हुनुहुन्छ नै देही-अभिमानी। यिनमा आउँदा पनि देह-अभिमानी बन्नुहुन्न। भन्नुहुन्छ- मैले यो लोनमा लिएको हुँ, तिमीलाई ज्ञान दिनको लागि मैले यो लोन लिन्छु। ज्ञान सागर हुँ तर ज्ञान कसरी दिऊँ? गर्भमा त तिमी जान्छौ, मे कहाँ गर्भमा जान्छु र। मेरो गती र मति नै भिन्न छ। बाबा यिनमा आउनु हुन्छ। यो पनि कसैले जानेका छैनन्। भन्छन् पनि- ब्रह्माद्वारा स्थापना। तर कसरी ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ? के प्रेरणा दिनुहुन्छ! बाबा भन्नुहुन्छ- म साधारण तनमा आउँछु। उनको नाम ब्रह्मा राख्छु किनकि संन्यास गर्छन् नि।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- अहिले ब्राह्मणहरूको माला बन्न सक्दैन किनकि टुटिरहन्छन्। जब ब्राह्मण फाइनल बन्छन् तब रुद्र माला बन्छ, फेरि विष्णुको मालामा जान्छन्। मालामा आउनको लागि यादको यात्रा हुनुपर्छ। अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ- हामी नै पहिला पहिला सतोप्रधान थियौं फेरि सतो रजो तमोमा आयौं। ‘हम

सो' को पनि अर्थ छ नि। ओम् को अर्थ अलग छ, ओम् मतलब आत्मा। फेरि त्यही आत्माले भन्छ- 'हम सो' देवता, क्षत्रिय.... उनीहरूले फेरि भनिदिन्छन्- हम आत्मा सो परमात्मा। तिम्रो ओम् र हम सो को अर्थ बिल्कुल अलग छ। हामी आत्मा हौं फेरि आत्मा वर्णहरूमा आउँछ, हामी आत्मा नै पहिला देवता क्षत्रिय बन्छौं। यस्तो होइन- आत्मा नै परमात्मा, पूरा ज्ञान नभएको कारण अर्थ नै अस्पष्ट छ। अहम् ब्रह्मस्मि भन्छन्, यो पनि गलत हो। बाबा भन्नुहुन्छ- रचनाको मालिक त बन्दिन। यस रचनाको मालिक तिम्रो हौं। विश्वका मालिक पनि तिम्रोहरू बन्छौं। ब्रह्म त तत्त्व हो। तिम्रो आत्मा नै यस रचनाका मालिक बन्छौं। अहिले बाबाले सबै वेद शास्त्रको यथार्थ अर्थ बसेर सुनाउनु हुन्छ। अहिले त पढिरहनु छ। बाबा तिम्रीलाई नयाँ नयाँ कुरा सम्झाइरहनु हुन्छ। भक्तिले के भन्छ, ज्ञानले के भन्छ। भक्तिमार्गमा मन्दिर बनायौ, जप-तप गर्यौ, पैसा बर्बाद गर्यौ। तिम्रो मन्दिरहरूलाई धेरैले लुटेका छन्। यो पनि ड्रामामा पार्ट छ फेरि अवश्य उनीहरूबाट नै फिर्ता मिल्नु छ। अहिले हेर कति दिइरहेका छन्। दिन-प्रतिदिन बढाइरहन्छन्। यिनीहरूले पनि लिइरहन्छन्। उनीहरूले जति लिएका छन् त्यति नै पूरा हिसाब दिन्छन्। तिम्रो पैसा जो खाएका छन्, त्यो पचाउन सक्दैनन्। भारत त अविनाशी खण्ड हो नि। बाबाको जन्म स्थान हो। यहाँ नै बाबा आउनु हुन्छ। बाबाको खण्डबाट नै लिएर जान्छन् भने फिर्ता दिनुपर्छ। समयमा हेर कसरी मिल्छ। यी कुरा तिम्रीलाई थाहा छ। उनीहरूलाई कहाँ थाहा छ र- विनाश कुन समयमा आउँछ। सरकारले पनि यो कुरा मान्दैन। ड्रामामा निश्चित छ, कर्जा लिइरहन्छ। फिर्ता भइरहेको छ। तिम्रीलाई थाहा छ- हाम्रो राजधानीबाट धेरै पैसा लिएर गएका छन्, त्यही फेरि दिइरहेका छन्। तिम्रीलाई कुनै कुराको चिन्ता छैन। चिन्ता हुन्छ केवल बाबालाई याद गर्ने। यादबाट नै पाप भस्म हुन्छ। ज्ञान त धेरै सहज छ। अब जसले जति पुरुषार्थ गरोस्। श्रीमत त मिलिरहन्छ। अविनाशी सर्जनबाट हर कुरामा मत लिनुपर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) जति समय मिल्छ त्यति यस रूहानी धन्दा गर्नु छ। रूहानी धन्दाको संस्कार बनाउनु छ। पतितलाई पावन बनाउने सेवा गर्नु छ।

२) अन्तर्मुखी बनेर बाबालाई याद गर्नु छ। मुखबाट 'हे!' शब्द निकाल्नु छैन। जसरी बाबालाई अहंकार छैन, त्यस्तै निरहंकारी बन्नु छ।

वरदान:- संगठित रूपमा एकरस स्थितिको अभ्यासद्वारा विजयको नगाडा बजाउने एभरेस्टी भव विश्वमा विजयको नगाडा तब बज्छ, जब सबैको सबै संकल्प एक संकल्पमा समाहित हुन्छ। संगठित रूपमा जब एक सेकेन्डमा सबै एकरस स्थितिमा स्थित हुन्छन् तब भनिन्छ एभरेस्टी। एक सेकेन्डमा एकमत, एकरस स्थिति र एक संकल्पमा स्थित हुने निशानी औंला देखाइएको छ, जुन औंलाबाट कलियुगी पर्वत उठ्छ। त्यसैले संगठित रूपमा एकरस स्थिति बनाउने अभ्यास गर तब नै विश्वमा शक्ति सेनाको नाम प्रसिद्ध हुन्छ।

स्लोगन:- श्रेष्ठ पुरुषार्थमा थकावट आउनु- यो पनि आलस्यको निशानी हो।